

περιπύστου γενομένου τοῦ πράγματος· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, πῶς οἷα ἂν χεῖριστοι ἀπάντων κριθείημεν, μὴ κωλύσαντες, πολλοὶ ὄντες, ἓνα; Ἀνάγκη τρίνουν ἡμῖν ἢ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ ἐπανελθεῖν πρὸς τοὺς οἴκοι, ἢ αὐτοῦ συναπολωλέναι, ἵνα μή τις ἡμῖν μέμψις πρὸς τοὺς ἐπειτα γένηται· δύο γὰρ κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιον.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ὄρα σύ γε, ὦ ἄριστε Δίας, οἷων καὶ ὄσων κακῶν τὸ σὸν δόγμα τῇ πατρίδι γενήσεται αἴτιον. Τάλαινα Σαλαμίς, οἷα ἦν σοι τὰ πεπρωμένα! οἷόν σοι τὸν στέφανον ὁ φθόνος ἀποκείρχει ἐθέλει, ἐς τέλος κρατήσας! ὅλλ' οὐκ οἶμαι· οὐδὲ γὰρ κατισχύσει οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸ πάθος· οὐ δὲ μὴν ἠττηθήσῃ σὺ ὁ ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις κινδύνοις ἀήττητος· δεῖ γὰρ δήπου τὸν ἰσχυρότατον πᾶσιν ὁμολογούμενον, καὶ φρόνημα γενναῖον ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, κεκτῆσθαι· εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν ὄφελος τῆς ἰσχύος, καὶ τοῖς θηρίοις οὔσης κοινῆς· καὶ τοι κάκιονα ὀρώμεν πολλάκις ἐν ἐρημίαις ἐγκαρτεροῦντα πείνη, δίψῃ, ψύχει, θάλπει, διωγμοῖς, τραύμασι, παντοίοις παθήμασιν· ἀλλ' οὐδὲν ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ ταῦτ' ἀφρόνων ὄντων, ἐκὼν εἰς θάνατον ἔρχεται· ἐνέσπειρε γὰρ καὶ αὐτοῖς ἡ φύσις ὄρμην πρὸς τὸ σώζεσθαι, καὶ ταῦθ' ὄρον παρὰ τῆς προνοίας δεξάμενα, ἀπαράβατον ἑαυτοῖς φυλάττειν ἐθέλουσιν· ἠπού γε δὴ ὁ ἄνθρωπος, ὃς καὶ λόγῳ ὑπὲρ ἐκεῖνα τετίμηται, ὀρεῖται πρὸς πένθος τὸ ζῆν τίθεσθαι· καὶ ταῦτα σὺ, ὦ Δέσποτα, μᾶλλον ὁ ἄριστος πάντων γεγενημένος· τίς γὰρ ὁ λόγος ἐθέλειν ἀποθανεῖν; ὅτι τῶν Ἀχιλλείων ἀπέτυχας ὄπλων, μὴ καὶ περιπατὸν εἰπεῖν ἢ, ὅτι τὸ σάκος τὸ σὸν ἐπτάπτυχες ὄν, πολλῶ λυόν ἐστιν ἐκείνου· εἶτα οὐ τῶν ὄπλων ἡ ἀρετὴ, ἀλλ' ἐκεῖνα διὰ τὴν ἀρετὴν ἐστὶ τίμια· καὶ τῶν δειλῶν ἂν εἴη μᾶλλον περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδάζειν, ὥς μηδὲν ἐξ

δικίας ἀρετῆς δυνάμετων· ἀνδρῶν δὲ καὶ λίθον ἄραξ ἀναιδῆ, καὶ πόρρωθεν ἔτι ἐποσοθήσας τοὺς ἄλλους, ἀνέτρεψας Ἔκτορα· Ἀλλ' Ὀδυσσεύς, φῆς, ἤττων ὢν, προτετίμηται· καὶ τοῦτό σε λυπεῖ, καὶ ἀποθανεῖν ἀναγκάζει; μὴ σύ γε· εἰ γὰρ καὶ τοῖς ὄπλοις σου προτετίμηται, ἀλλ' ἐν ταῖς γνέμασι πάντων ἡ σὴ ἀρετὴ πολλῶ ὑπερέχει· νῦν δέ τις οὐκ ἔν καταγελαῖ τῶν δικαστῶν, εἰδὼς τὸ πρᾶγμα φθόνου ἔργον γεγενημένον; ἔπειτα, εἰ ἀνθρωπίνως τὰ πράγματα κρίνομεν, εὖροιμεν ἂν καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀτρεΐδας ἑαυτοῖς γε συμφέροντα πράξαντας· τὸ γὰρ ἄλλόν σοι ἀποδόντες, καὶ ἑαυτῶν κρείττω ὄντα ἀπέδειξαν ἂν· καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν ὄπλων εὐπροσώπως ἀντεποιοῦντο· ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃς προδῆλως ἀναισχυντεῖν, ἀνδρὶ γύητι, φθόνῳ δουλεύοντες, δαθῆναι· ἐποίησαν· τὸ γὰρ δεῖλόν μόνον ἀνανταγώνιστον· Ἀλλὰ τί ἂν τις λέγει τὰ πολλά; ἐν γὰρ ἦν μοι μόνον πεισθῆς, αὐτίκ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸν ἔλεγχον δώσει· προκαλοῦ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν, καὶ ὄψεται, εἰ αὐτὸν ὠφελήσει τὰ ἔκλα· ἀλλ' οὐδὲ τὴν φωνὴν αὐτῆν, ἦν ἐπ' αὐτὸν ῥήξῃς, ἂν εἰκότως ὑποστῆναι δυνήσεται· ἀλλὰ τὰς τριόδους περισκοπήσει, ὅποι δεῖ καταδύνασθαι, ὥσπερ λαγῶδες, λέοντος βρυχομένου· Καὶ ταῦτα μὲν τὰ παρ' ἡμῶν· οἷς δεῖ σε πείθεσθαι μάλιστα· τὰ τε γὰρ ἄλλα πάσαι τῷ σῷ πατρὶ καὶ τῷ οἴκῳ παντὶ εὖνοοῦντες διετελέσαμεν, καὶ οἱ πλείους ἡμῶν δι' ἡλικίαν ἑμπειρότεροι τῶν πραγμάτων, ἄτε δὴ πλείω ἐπ' ἔμφῳ εἰδότες τε καὶ παθόντες, γενόμενοι, ταῦτά σοι τ' αὐτῷ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς συμφέροντα λέγομεν.

Νῦν δ' ἄκουσον καὶ περὶ τῆςδε τῆς κακοδαίμονος, καὶ παιδὸς τουτουί· ὃς ὑπὸ τῆς νηπιότητος καὶ ἀναισθησίας παρὰ τοῖς σοῖς περὶ τυγχάνει ἀθύρων· ἄρ' ἀζιώσεις τούτους ἐπιχάρμα καὶ γέλωτα γενέσθαι τοῖς σοῖς ἰχθροῖς; μὴ σύ γε·

ἑρᾶς γὰρ ἐν οἴκῳ εἰσὶ, καὶ ἕσα ἦδ' ἐκ κατὰ τῶν παρῶν ἀφ' ἧς
 σε δάκρυα ταῦτά δὴ ποιήσουσιν οἴκοι καὶ οἱ τεκόντες, εἴτε
 τοιαῦτο ἀπέτολμήσειας, Τελαμών ὁ πρέσβυς, καὶ Ἑρίβοα ἡ
 φιλότεκνος, εἰ πολλὰ σὺν κόθῳ ἐπιθυμοῦντες προστύχα-
 σθαί σε· καὶ τὸ ἔμμημα αὐτῶν περιμένοντές σε συγκλείσειν·
 τούτων οὖν πῶς εἰκὸς λυπῆσαι τὸ γῆρας; καὶ ἐξ εὐδαιμόνων
 παράφρονι γνώμῃ δυστυχεστάτου; ἀπάντων ποιῆσαι; μὴ
 οὕγε· παρά τε γὰρ ἀνθρώποις τοῦτο μεμπτόν, παρά τε θεοῖς
 οὐκ ἂν εἴη ἀνεύθυνον.

Α Ἰ α ς

Προσποιούμενος καθαρισμὸν, ἐξεῖσι τὴν ἐπὶ θάνατον.

Ἐμελλον ἄρα καὶ τῶν παρόντων πρῆγματων μαθεῖν,
 ὡς ὁ χρόνος ἐστὶν ἀπάντων διδάσκαλος· τά τε γὰρ ἄλλα
 πέφυκε μεταβάλλειν, καὶ τὰς γνώμας κατὰ τὰ συμβαίνοντα
 μετακείθειν· αὐτίκα γὰρ αὐτὸς ἔδ' ἐγὼ, καὶ τοι ἦν οὐδ' ἀπαλ-
 λαγῆναι τῶν τῆδε, καὶ τῶ δόγματι ἐς τέλος ἐγκαρτερῆσαι,
 νῦν ἐξ ὧν ὑμεῖς, τὰ ἄριστα συμβουλευόντες μοι, εἰρήκατε,
 ἐξ ὧν τε καὶ ἡ ταλαίπωρος αὐτὴ καταχρῆ πολλῶν καὶ ἀφρό-
 νων δακρύων, ἐς τοῦσγατον θηλωνθείς, ἄλλοις δὲ ἐκ ἐν βρα-
 χεὶ γεγένημαι χρόνῳ· ὡς μέγα μὲν γὰρ δύναται λόγος,
 κατὰ λόγον καὶ ἐξ εὐνοίας ῥηθείς· μείζων δὲ καὶ τὰ δάκρυα,
 ἀπροσποιήτως καταχεόμενα, προκαλεῖται τὸν οἶκτον· πῶς
 γὰρ ἂν τήνδε χήραν, καὶ τῶν παιδῶν ὄρφανόν καταλίπομε
 τοῖς ἐχθίστοις; τοὺς δὲ τεκόντας καὶ ἀνόσιον πρὸς τῆ αἰ-
 σχρῶ παρά τὸ γῆρας τῆ αὐτοφονία λυπῆσαι· δεῖ γὰρ δὴ
 τοὺς καλοὺς καγαθούς οὐ μόνον τιμᾶν ἀπλῶς τοὺς γενήσαν-
 τας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ζῆν φεῖδασθαι κατὰ λόγον, ἵνα γηροδο-
 σκούντες ἐκείνοισι, εὐφραίνωσι μάλιστα.

Ἐπεὶ τοίνυν μετέδοξέ μοι οὕτως, εἶμι μικρὸν παρὰ τὴν ἄλτην, τὰς τ' ἐμαυτοῦ λουσόμενος προστριβάς, εἴπως τὴν μῆ-
 νιν τοῦ θεοῦ ἐξιλάσασθαι δυνηθεῖην, καὶ τὸ ξίφος τουτί τὸ
 ἐπάρατον κατορυζῶν ἐν ἀστίβει πη χωρίῳ· ἐνθ' οὐδεὶς τῶν
 ἀπάντων ἀνθρώπων αὐτὸ οὐδέποτε ὄψεται· ἐξ οὗ γὰρ ἐδε-
 ξάμην τοῦτο παρὰ τοῦ Ἑκτορος, εὐδέν μοι ἀγαθὸν παρὰ
 τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξε· κακῶν δ', ὅσων ἀνεῖπη τις, αἴτιον·
 καὶ ἀληθὲς ἄρ' ἐστὶ τὸ παρὰ πᾶσιν ἀδόξαιον, ὡς ἐχθρῶν
 δῶρα ἄδωρα κοῦκ ἐνήσιμα· οὐκοῦν εἰσόμεθα τοῦ γε λοιποῦ
 σέβειν μὲν θεοὺς, πείθεσθαι δὲ βασιλεῦσι· παρ' ἐκείνων γὰρ
 καὶ οὔτοι τὸ σκῆπτρον τυγχάνουσι εὐληφότες, καὶ τοι καὶ
 τοῖς μηδὲν αἰσθανομένοις τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐνοῦσαν εὐρί-
 σκομεν· χειμῶνα γὰρ θέρει ὀρῶμεν ὑποχωροῦντα, καὶ νύκτα
 τῇ ἡμέρᾳ ὑπείκουσιν· ἡμεῖς δὲ ψυχῇ τε καὶ λόγῳ ἐκείνων
 προτιμηθέντες, πῶς οὐ μαθησόμεθα σωφρονεῖν; Ἐγὼ δ' οὖν,
 ἐξ ὧν ἤδη πεπείραμαι, ἐκείνως ἔγνω διαίγειν τοῦ γε λοι-
 ποῦ, τοὺς μὲν ἐχθροὺς εἰς τοσόνδε μισεῖν, ὡς ποθ' ὕστερον
 καὶ φιλήσω· τοὺς δὲ φίλους αὖθις οὕτως ὠφελεῖν, ὡς μὴ
 μενοῦντας αἰεὶ τοὺς αὐτούς· τοῖς γὰρ πλείστοις τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐπίπλαστος ἢ φίλις· Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτω.

Σὺ δ', ὦ γύναι, εἰσιοῦσ' ἐνδον, εὐχου θεοῖς πᾶσι γενέσθαι μοι
 εὖ, ὁ μὲλλω δράσειν, ἐξίων ὧδε· ὑμεῖς δ' αὖ, ὦ Ναῦται, στή-
 ριγμα· τοῦμοῦ οἴκου, ἐπειδὴν τάχιστα Τεῦκρος ἔλθῃ (ἐλεύ-
 σεται γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι ἀότιστα μάλα) ὑμῶν τ' αὐτῶν μέλειν
 αὐτῷ κελεύσατε παρ' ἐμοῦ· καὶ ἡμᾶς, ὅποι δειῖ, πορευθέντας
 ἀπαγγείλατε· αὐτίκα γὰρ ὄψασθέ με πάντων τῶν παρόντων
 ἐπηλλαγμένων κακῶν.

Λαοὶ ἀγροῦντες τὸ μελιτώμενον, χαίρουσι

Ὁ μὲν οὖν μεταμεληθεὶς ἐπὶ πᾶσι, τῆς κρείττονος ἐγένετο μοίρας, καὶ ἤδη ἐπὶ καθήρσια ἔπεισιν ἀγνισόμενος θεῶν τις, ὡς ἔοικεν, ὅς αὐτῷ εὖνος ἐστὶν ἔτι, ταύτην αὐτῷ ἐπέθηκε τὴν βουλήν, ὡς ὁ παρ' ἡμῶν λόγος, οὐδὲ τὸ πάθος τῆς γυναικός· ἀνθρώπων γάρ τῳ χαλεπὸν ἔν αὐτὸν ἀποτρέψαι ἀπὸ τοῦ δόγματος· Ἡμῖν δ', ὦ φίλοι συστρατιῶται, πάρεστιν ἤδη χεῖρην, ἀπὸ τῶν φαυλοτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα τὴν ἐλπίδα μεταγαγόντας· νῦν γὰρ καὶ πατρίδα ἐλπίζομεν ὄψεσθαι, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἀσπάσασθαι, τὸν τε Τελαμῶνα καὶ τὴν Ἑρίβοιαν σὺν ἐπαίνῳ πολλῷ ὑποδεχομένους ἡμᾶς, καὶ πάντας τῶς ὑπ' αὐτοῖς εὐρήσομεν ἰδέως προσβλέποντας· Καίρε δὲ καὶ σὺ, Τέκμησα ἢ πολύπονος, τὰ δάκρυα ἤδη ἀπὸ τῶν παρειῶν ἀπομορξάμενη, καὶ σὺ, ὦ Εὐρύσακες, μέγ' ἔρισμα τοῦ Τελαμῶνος ἐσόμενος οἴκου, χαῖρε· ὁ γὰρ σὸς πατήρ, ὦ φύην τε, ἀρετὴν τε πᾶσαν ὁμοῖος ἔσθ, σῶς ἤδη ἐστὶν, ἀπὸ τῆς ὀλεθρίου γνώμης πρὸς σωτηρίαν ἄρτι μεταβουλευθεὶς· ὦ Ζεῦ, καὶ Ἡράκλειε ἀλεξίκακε, οἶα ἡμῖν ἀνθ' οἶων γέγνηται! τίνας οὖν ὑμῖν ἀντὶ τούτων προσεγγέκωμεν τὰς θυσίας; τὰ τε γὰρ ἄλλα ἡμῖν γεγένησθε εὐμνεῖς, καὶ Αἴαντι ἀντὶ τῆς ὀλεθρίου κρατίστην νῦν ἐπέθηκετε γνώμην· καὶ πάρεστιν ἡμῖν πᾶσι χεῖρην, φῶς ὀλῶς, τῆς ἀγλῆος τῶν πραγμάτων διασκεδασθείσης, ἐρῶντας· Αἴας γὰρ ἔδη μεταμυθῶν τὰ πρῶτα, πεπαιδευταί, ἐξ ὧν ἡμαρταί εἰς ὑμᾶς, πρὸς τὰ δεύτερα, θεοῖς μὲν τιμᾶν πάντας, τοῖς κρείττοσι δὲ ὑπέκειν.

Ἄγγελος λέγει.

Ἄνδρες φίλοι καὶ σύμμαχοι, ἴσατε τοῦτο σαφῶς, ὡς Τεῦκρος ἦκεν ἄρτι ἀπὸ τοῦ λόγου· γενομένῳ δ' ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ οὐκ εἶθ' ὅστις οὐκ ὀνειδισαὶν αὐτῷ ἐπεπήδησε, τὸν τοῦ μανέντος καὶ ἐπιβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι καλοῦντες αὐτὸν ἀδελφόν· οἱ δὲ καὶ συλλαβόντας καταλευσάει ἐκλεῦον· καὶ εἰς τοσοῦτον ἤλθον, ὥστε καὶ τὰ ζῆφη ἐξείλκυσαν ἐπ' ἀλλήλους· καὶ εἰ μή τις τῶν πρεσβυτέρων εἶπεν διαλλαξάει αὐτούς, ἐν μέσοις γενομένους, κἄν εἰς αὐτὸ ἦγον τὸ δεινόν· νῦν δὲ θεῶν τοῦ εὐνοία οὐδὲν ἐπράχθη τῶν ἀνηκίστων· ἀλλ' ἐκ τούτου μεταστάντα Τεῦκρον τοῦ συνεδρίου δέχεται Κάλχας, καὶ λαβόμενος τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς, ἐκοινολογεῖτό τι πρὸς τὸ οὐς, ἐκλιπαρῶν, ἐπισκλήπτων, παντοίᾳ χρώμενος μηχανῇ πρὸς τὸ πείσαι καὶ ἤρξει τὸν Αἴαντα τὴν παρούσαν ἡμέραν ἐντὸς τῆς σκηνῆς, εἰ βούλοιο αὐτὸν περιεῖναι· μῆνις γάρ τῆς θεοῦ μονοήμερος ἐλαύνει τὸν ἄνδρα· οἱ γὰρ τῇ ἐκτυτῶν πεποιθότες ἰσχυροί, πολλοῖς ταῖς ἐκ τοῦ θεοῦ περιπίπτουσι δυστυχίαις, ὅτι ἀνθρώπου μὲν φύσιν λαχόντες, ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ φρονοῦντες, καταφρονοῦσιν ἐκείνων· ὅπερ δοκεῖ καὶ Αἴας παθεῖν· ἀπαίρων γὰρ τῆς οἰκίας ἐπὶ τήνδε τὴν ἐκστρατείαν, οὐ μόνον τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν εἰς οὐδὲν ἐλογίσασατο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ θεῖον λόγον ἀφῆκεν ἀνοσιώτατον· παραινέοντος γὰρ ἐκείνου αἰεὶ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν σὺν θεοῖς, ὁ δὲ ἀλαζόνως, μετὰ θεῶν, ὦ πάτερ, εἶπεν, γ' ὁ κακὸς ἂν νικῶν· ἐγὼ δὲ, πεποιθὼς τῇ ἑμαυτοῦ ἀρετῇ, καὶ ἄνευ ἐκείνων δυναίμην ἄνκλεος ἄρπασθαι μέγα· τοῦτο μὲν αὐτῷ λίαν ἀφρόνως πρῶτον ἐπιτετόξευται· δεύτερον δὲ, ἐπιφροσύνης αὐτῷ Ἀθηναῖς ἐν τῇ μάχῃ, καὶ προτροπύσεως ἐπὶ ταῖς πολεμίοις ἕτερον ἄριστον τῷ πρῶτῳ προήκοντο λόγον· Ἐλλοις γάρ, εἶπεν,

τοῦ λοιποῦ ἀναγκάζει τὸ πάθος· δεῖ γὰρ δὴ τὸν ἀγαθὸν ἢ καλῶς ζῆν, ἢ θανεῖν, ἐν τῷ βίῳ γενόμενος ἄτιμον.

Ἔμεῖς δ' αὖ, ὦ σεμναὶ θεαὶ, ἴστε με ἀπολλύμενον δι' Ἀτρείδης, ὡς μηκέτι ἀνεχόμενον ζῆν, ἐρ' οἷς ὕβρισμαὶ παρ' ἀείνων, ἦτταν τοῦ γόητος Ὀδυσσεύος κριθεὶς παρ' αὐτοῖς, ἐγὼ δ' ἄριστος πάντων· ὑμεῖς δ' αὐτοὺς κακῶς κακοὺς συναρπάσαίτε, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀπολουμένους· ἴτε, ὦ ποίνιμοι Ἑρινύες, μηδενὸς τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἑλλήνων φείδεσθε, ὅσοις τὸ πάθος τοῦμὸν ἐνεποίησε γέλωτα· ὑμῶν γὰρ τὸ κράτος ἔστι τοῖς τοιούτοις ποινὰς τ' ἐπιβάλλειν ἀξίως, ὣν ἔπραξαν.

Σὺ δὲ, ὦ Ἥλιε, ὁ τὸν εὐρὺν διφρηλατῶν οὐρανὸν, ἦνίχ' ὑπερβῆς Σαλαμῖνα, στήσας τὸ ζεῦγος ἐν μεσουρανήματι, ἀγγελὸν τοῖς τεκοῦσι τὰς ἐμὰς συμφοράς· φεῦ! οἷαν μὲν αὐθὴν ἀφίσει ὁ γαραιὸς Τελαμών· οἷαν δὲ ἡ μήτηρ Ἐρίβουα, ἀνὰ κῆσαν τὴν πόλιν τὴν κολιὰν ἀποτίλλουσα, καὶ τὰς παρειὰς καθαιμάσσουσα, ἐπειδὴν ἀκοῇ συλλάβῃ τὴν φήμην.

Ἄλλ' ἐγὼ τί ποτ' ἐμβαλὼν ἐμαυτῶν ἀκαίρως εἰς λόγους, ἀναβάλλω τὴν πράξιν; οὐ χωρήσω εὐθύς εἰς τὸ ξίφος; ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν ἐλθὼν με ἐπίσχεψαι, καὶ τοι σοὶ αὐτίκα παρὰ τοὺς κάτω καταδύς εἰς τὸ σκότος, συνέσομαι τὸν ἅπαντα χρόνον· ὦ φῶς ἡδιστὸν καὶ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἤλιε, ὦ φέγγος, ὦ ἱερόν ἔδαφος Σαλαμῖνος, καὶ βάθρον πατρῶος οἰκίας· ὦ Ἀθηγκικλείναι, κρηναὶ τε καὶ ποταμοὶ, καὶ πάνθ' ὑμεῖς τὰ Τρωϊκά περίξ χωρία, χαίρετε πάντα· χαίρετε δὲ καὶ ὑμεῖς, ὦ τοκεῖς· τοῦτον γὰρ δῖας ἀποδίδωσιν ὑμῖν πανύστατον λόγον· τὰ δὲ λοκκὰ αὐτῶ· πρὸς τῆς κάτω εἰρήσεται νῦν δ' ἐπιπίπτειν ἀνάγκη τῷ ξίφει.

Τεῦχος ἐλθὼν, οὐδέρεται ἐπὶ τῷ τεκρῷ .

Ἐμοὶ μὲν ἂ λόγος κενὸς εἰδοκεῖ διαβρυλλεῖσθαι περίσου, ἀδελφεῖ, ἀνά πᾶν τὸ στρατόπεδον, οἷα πολλάκις συμβαίνει διὰ φθόνον γίνεσθαι πολλαχῆ· νῦν δ' ὀρθῶ ἔργον ὄν τὸ τεβρυλλημένον· ὡ τῆς ἀώρου τύχης, εἰς ἣν αἴρνης περίεστη τὰ καθ' ἡμᾶς! Ἰμῖν δ' αὖ, ὦ ἄνδρες καῦται, πῶς δοκεῖ ἔχειν ἡμῖν τὰ παρόντα; καὶ τί ποθ' ὑμῖν ἐπὶ ταῖτοις συμβαίνει φρονεῖν; ἄρά γε μετρίως ἐξημῶσθαι; ἄρά γε νομίζεις τις ὑπερβολὴν τῷ ἀπολελοιπέναι τὸ πάθος; ἐμοὶ μὲν γὰρ, εἴτι τῆς ὑμῶν ζωνίημι γνώμης ἀπόγε τῆς ὀραμένης κατηφείας καὶ σκυθρωπότητος, πάντα μᾶλλον, ἢ τὸ κατειληφὸς ἡμᾶς κακόν, οὐστὸν δοκεῖτε νομίζεῖν· τί οὖν χρῶμεθα τῷ καιρῷ; ἢ καὶ ὑμῖν ἐτι ἐν ἀπόρῳ καθέστηκε; καὶ τὸ πάθος οὐκ ἐπιτρέπει διαγνώσκει σαφῶς τὸ πρακτέον, ἀθρόως ἐπιπεσόν; πότερον θρηνώμεν τοῦτο μόνον τὸ τῶν πᾶλλων, πολλὰ κατεχέοντες δάκρυα, ἢ καὶ λόγῳ θεραπεύειν τὸ πάθος πειρώμεθα; ἀλλὰ θεός, μὴ οὐκ ἐπαρκέσω σίφους ἐξικνεῖσθαι τῆς γνώμης· ἥτις γὰρ ἀπορία πανταχόθεν τῆν δύνάμιν ἀφαιρεῖ, καὶ ὁ καιρὸς εἰς ἄλλα μᾶλλον καταναγκάζει.

Ἐμελλες ἄρα σὺ γρόνῳ, ἔμελλες, ὦ ἀριστ' Αἴας, τῷ φθῶν ἔσσεσθαι περὶ ἀλώμα· διὰ τοῦθ' ἡμᾶς οὐ πρότερον ἀπολειπόμεθα, πρὶν ζημιῶσαι τὰ μέγιστα, ὡς μέγ' ἡμῖν τὸ πάθος καταλιπὼν· οἴμοι τῆς συμφορᾶς, εἰς ἣν περιέστημεν· πότερον οὖν, ἀεὶ δεῖ θρηνεῖν, ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἀπολειπομένους κλαίειν ἀξιώτερον γίνεσθαι; ἐγὼ γὰρ ὅταν ἀναπολῶ φῶν πατέρα ἡμῶν τῶν ἐλπίδων ἀφαιρεθέντων, καὶ τὸ πάθος τοῦτο ἤδη ἐν γῆρα εἰσθεῖ βαρέως ὑποίοντα, οὐκ ἔχω, ὅστις γένωμαι, οὐδ' ὅποι βλέψας, ἀπίω οὐχόμενος· τίς γὰρ με πατρίδι ἄνευ σοῦ ὑποδέξεται; ποῖος δ' ὀφθαλμοῖς ὄψεται με ὁ πρῖος;

Εὐς, τὸν ἀναιδέα γὰρ καὶ δειλίᾳ δόξοντα παρ' αὐτῷ σε προδοῦναι, εἰ μήτι καὶ δολῶ, ἐφ' ᾧ τῆς τε δυναστείας καὶ τοῦ οἴκου παντὸς μόνον γενέσθαι με κύριον; ἀλλ' ἑτέραν ζητήσω; φεῦ τοῦ πάθους! μετὰ γὰρ τῆς ἐννοίας καὶ ἀλγηδόνας ἅμα ὑπαισθάνομαι τὰ ἐντὸς διωῦσεν ξένος γὰρ ἐν ξένοις οὐκ ἂν, οὐδ' ἐν μέσσις πολίταις ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ βίῳ ἢ τὰ πρῶτα ἔχων ἐν Σαλαμῖνι· εἶδὲ οὕτω γρηὶ ζῆν ὑπὸ πάντων καταφρονούμενον, τὸ μὴ ζῆν προτιμότερον· τὸν γὰρ ὑπὸ πάντων τιμώμενον οὐκ ἔστι κάθυφειναι τὴν τάξιν βηδύως· ἀλλ' εἰεν τοῦμὸν, ὅπως θεὸς ἂν ἐθέλη.

Ἡ δὲ τάλαινα ἦδε, ἣ νῦν οὕτω σπαρτιτομένη τὰς περὶ αὐτῆς τῆς γένεσθαι τὸ λοιπὸν; καὶ τίτι ἐστὶ ποτὲ γυνή; καὶ πῶς ἂν ὄραν τὸν ἕλιον στέργουσι, σοῦ τοῦ φωτὸς αὐτῆς δεδουκότος; ἦενον γὰρ εἰ τις εἰπὼν ἡμῖν γεγενῆσθαι, ὀρθῶς ἂν εἶποι· καὶ τοὶ ἡμῖν δύνων ὑπὸ γῆν, αὐθις ἀνίσχων, διαταράξει ταῖς ἀκτίσιν τὸν κόσμον· σοῦ δὲ ἅπαξ καταδύοντος καὶ ἡμῶν τῆν ἐπιχειῖαν ταυτηνὴ ἀγλῶν καταχέοντος, ὅπως τὴν τῆν ἀκτίνων ἀπὸ τῆς ἀφῆρημεθα, καὶ περαμυθίαν εὐρέσθαι εὐδαμῶσθαι θανάμωσα.

Οἱ δὲ παρόντες στρατιῶται, οἱ ἐπὶ σοὶ τὴν δυστυχῆ ταύτην στρατείαν πεποιημένοι, ἐφ' οἷσιν μὲν συνεξορμησάμενοι πῆξ ἀλπίδος· εἶα δ' ἀνθ' ὧν τὰ παρόντα ὄρωντες, τίνας γένωνται, τὸν ἑαυτῶν σε ἡγεμόν' ἀπολέσαντες; καὶ τίσιν ἐφθάλμοις ὄφονται γυναῖκας καὶ παῖδας διασωσάσι σε τὸν ἑαυτῶν προστάτην μὴ δυναθέντες; τί δὲ ἀπεκρινούσιν πρὸς τὸν γεραίρον Τελαμῶνα, καὶ Ἑρίστια τὴν μητέρα, ἐρωτώμενοι περὶ σοῦ; ὅτι ἠέσραξα; αὐτὸς σεαυτὸν; ὅτι αὐτὸς τὸ ξίφος ἀήλασας διὰ τῆς πλευρᾶς; ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος καὶ αὐτῷ τῷ ξίφου; ὁξύντηρ; εἰλοστόργου; ἔσπε γυνεῦσι, καὶ

ταῦθ' εἰ βαθὺ γῆρας ἑληλακόσιν· οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδένα λόγον εὐπρόσωπον ἔχον εὐρεῖν.

Ἄλλ' ἔτιχ' ἡ φήμη καταλάβῃ τὴν Σαλαμίνα, τί ποιήσουσιν οἱ γεννήσαντες, καὶ ὅπως τὸν λόγον καὶ οἶον πάθει πρὸς τὸ οὖς παραδέξονται; ἤπου μέγα πένθησει πένθος ὁ γεραιὸς Τελαμών, καὶ ζημίαν ἠγήσεται τὴν μὴ ἀποβίωσιν, προκπολωλότα ἰδὼν τὸν υἱὸν καὶ ταῦτα αὐτόχειρα· ἤπου δὲ καὶ ἡ μήτηρ λειποφυγήσει πρὸς τὴν ἀγγελίαν, καὶ τὰς παρειαὶς καθιμάξασα, καταβαλεῖ ἑαυτὴν εἰς τὸ ἔδαφος· πῶς γὰρ ἂν φέροι μετρίως τὸ πάθος, ὃν προσεδόκα, καὶ εὐχετο βακτηρίαν εἶναι τοῦ γέροντος, καὶ τὸ ὄμμα θανούσης συγκλείσαι, τοῦτον θανάτῳ χαλεπῶ περι τὰς Τρωϊκάς ἀκτὰς ἀναξίως μαθεῖσα ταφῆναι; ἀθλίη ἐκείνη ἀθλίου γέροντος ἢ πρὶν ζηλωτὴ καὶ περιδοξασ· ἀλλ' ἡ αὐτὴ φήμη ἔπειτα διαδραμοῦσα ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, συγκαλέσει πᾶσαν ἡλικίαν συνθρηήσουσαν ἐπίσοι, ἀδελφεὲ φίλτατε, ὡς συνειδότας ἔπαντας εἶον στέφανος ὁ φθόνος τῆς πατρίδος ἀπέκρινε· κωκύσει δὲ καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς εὐοιδ' ἔτι, τὴν ἑαυτῆς δόξαν ἀφαιρεθεῖσα, καὶ τὸ πένθος τῷ Ἡρωί σοι καὶ λεγομένῳ καὶ ὄντι περικαθῶς ἐποδείξεται.

Ταῦτά σοι, ὦ Δίας, παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς σὲ ἐπιτάφια ἐποθέμια μὲν, ἀνγκυαῖα δὲ κατὰ χροῖος ἐμὸν, οὕτω σου ἀναγκαστικὸς, ὡς μὴ ὀφείλῃ· κῦν δὲ τί δράσω; ποίαις χερσὶ τὸν εἶς περιρριπῶ νεκρὸν; πῶς δ' ἀποσκάσω τὸ ξίφος τοῦ τραύματος; καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναπληθῶντος ἔτι τοῦ αἵματος; ὦ ξίφος ἔχθισταν, παρ' ἐχθίστου ποτὲ δαμνηθὲν! ἐμὲλλον ἄρα ἔκτισον καὶ ἀποθανὼν ἀπολέσαι σε· ὦ τοῦ τραγικοῦ δαχίμονος! θῆροις ἐχθροὶ ἐν ἀλλὰξ ἀμειβόμενοι, ὑπὸ τούτων ἑκάτεροι εὖν βίον κτείστρεψαν· ὁ μὲν, ἐκ τῶν ἀσφύρων τῷ ζωσθῆρι παρασυρόμενος· ὁ δὲ, τὸ ξίφος ἑλάσας διὰ τοῦ ἥπατος· ἀφ'

οὐκ ἔρηνίως τὸ ξίφος ἐχάλευσαν; ἄρ' οὐχ ὁ ἄσθης τὸν ζω-
πτήρα ἐξόφηνεν; ὅπως μὲν ἄλλως ἕτερος περὶ τούτου γινώ-
σκει, οὐκ οἶδα· ἐμοίγε δ' αὖν μηδὲν ἐκτὸς τῶν θεῶν δοκεῖ
μηχανᾶσθαι.

Μερόλαος λέγει, πειρώμενος καλύσαι τὴν ταφήν.

Οἶσθα, ὦ ἄστος, ὡν ἕνεκα ἀφαικόμεν; τοῦ νεκροῦ τούτου
μηδένα ἐπιεσθαι λέγω, μηδὲ ταφῆς ἀξιοῦν· τούτο γὰρ ἐμοί
τε κατ' ἄστρον στρατηγῶ ἔδοξε τῶν Ἑλλήνων· ἡμεῖς γὰρ σύμμα-
χον ἐπὶ Τροίαν τοῦτον παραλαβόντες, εὐρομέν ποθ' ὕστερον
κλειῶ ἡμᾶς κακὰ βουλόμενον δράσαι, ἢ οἱ Τρῶες αὐτοί, ἐπι-
βουλεύσας τῷ στρατοπέδῳ, καὶ νύκτωρ ἐφ' ἡμᾶς ἐκίον με-
τὰ δόλου· καὶ εἰ μὴ θεῶν τις ἐπὶ τὰ βοσκήματα τραπέσθαι
παρήγαγεν, ἡμεῖς μὲν ἡμεν ἂν τεθνηκότες· αὗτος δὲ ἐπεγγέλα
ἡμῖν νεκροῖς προκειμένοις· νῦν δ' ἐναλλάζας ὁ θεὸς τὴν τύ-
χην, τούτον μὲν αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ, ὅς περ οἰκτρότατος θανά-
των, σφαγῆναι ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ δέδωκε σωτηρίαν· οἶδε γὰρ
τὸ θεῖον τοῖς ἀξίοις ἀμείβεσθαι ἕκαστον· διὸ οὐδὲ ταφῆς τυ-
χεῖν ἔστιν ἀξιος· οὐδ' ἐσθ' ὅς τις τῇ ἑαυτοῦ ἰσχυρί πεποιθώς,
τολμήσει τὸ σῶμα τοῦτα τῇ γῆ παραδοῦναι· ἀλλ' οὗτος ἐκ-
τεθειμένος ὡς ἔχει, αὐτοῦ κυσί τε καὶ οἰωνοῖς βορὰ ἔσται· ἵνα
καὶ ἄλλοις παράδειγμα γένηται, εἴ τις ποθ' ὕστερον ἐπαρθεῖν
πρὸς τοὺς κρείττους ἐρίζειν· ζῶν γὰρ αὗτος οὐδέ ποθ' ὑπὸ
φιλονεικίας τῶν παρ' ἐμοῦ προστεταγμένων ἀκοῦσαι ἠξίω-
σεν, ἵνα δῆθεν μὴ δούζη ἄρχεσθαι.

Εἰ τοίνυν ζῶντος οὐχ οἰοί τε ἔμμεν ἄρχειν, νῦν γε θανόντος,
κῆρυκὲς θέλη τις, κρατοῦμεν αὐτοῦ· καὶ τοι τὸ τοῖς ἄρχουσι μὴ
ὑπερβαῖν οὐκ ἀνδρείην, ἀλλὰ κακίαν εἶναι πάς ἂν ὁμολογή-

πειν' οὐδὲν γὰρ ἐν τῷ βίῳ πάγιον ἔσται, τοῦ φόβου ἀρθέν-
 τος· τίς γὰρ ἂν ἀπόσχοιτο τοῦ τὰλλύτρια ἔχειν, μὴ ἐφεσπ-
 κικίας τῆς ἀπὸ τῶν νόμων κοινῆς; τίς δὲ νόμος σώζοιτ' ἄν,
 μὴ ὄντος τοῦ δέους; τίς ἂν πείθοιτο κρατηγῶ ἀποκινδυνεύειν
 πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' οὐκ ἂν ἠδέως ἐκλίποι τὴν τάξιν
 ἐπὶ σωτηρίᾳ, εἰ μὴ αὐτῷ ἐπέσειεν ὁ νόμος ζημίαν τὸν θά-
 νατον; ὁ δὲ ταῦτ' ἐπὶ φραύλων θέμενος, τῆ δε ἰσχύϊ πεποι-
 θῶς τῆ αὐτοῦ, ἐξέβριζεν εἰς τοὺς προὔχοντας, ὡς μηθεμίαν
 τάξιν κούτοις ἐνοῦσαν· καὶ τοι ἐγγρῆν αὐτὸν ἐπίρασθαι ἐκείνο
 καλῶς, ὡς οὐδεὶς ἐσθ' ὡς τις, κἂν σῶμα μὲν ἔχη μέγα, δέος
 δὲ μὴ περιβάληται, μὴ ἂν καὶ ὑπὸ τοῦ χείρονος νικηθεῖν·
 ἦ δὲ πρόσετα φόβος καὶ αἰδῶς πρὸς τοὺς κρείττους, ἀκιν-
 δύνως ἂν σχολῆ· ἢ γὰρ ἂν πόλει ἐπιτέτραπται τοὺς μὲν ἐφε-
 στῶτας ὑβρίζειν, πράττειν δ' ἕκαστον, ὅ,τι βούληται, ταύ-
 ταν νόμῳ ταχέως καταπισειῖσθαι· διὸ οὐ χρὴ δρᾶν καθ' ἡ-
 δονῆν οὐδὲν τὸν φρονούντα, οὐδὲ δράσαντα ἔδεισθαι· ἀλλ' εἰ-
 δέναι καὶ τίσιν τινα ποθ' ὕστερον ἐσομένην, ἐφ' οἷς πεπλημ-
 μέλκε· κύκλος γάρ τις ἐστίν, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν θεῶν
 περιστρέφεται.

Ἐπὶ τούτοις σὺν ἀπαγορεύῳ μηδένα τολμήσαι ἀφασθαι
 τούτου, ὥστε καὶ θάψαι, ὡς ἐπίβουλον γεγεννημένον παντὶ τῷ
 κρατῶ· εἴ τις βούλοιο μὴ ταῦτ' ἀθεῖν τούτῳ· σοφὸν γὰρ
 κἂν τοῖς δεινοῖς μάειν τί χρὴ δρᾶν, πειβομένου τοῖς ἀρχουσι

Τεῦχος πρὸς ταῦτα.

Οὐκέτ' ἂν θαυμάσαιμι, ὦ ἄνδρες Ναῦται, εἴ τις τῶν κέ-
 τω κειμένων, καὶ φραύτως ἀπ' ἀρχῆς ἠγμένων ἀμάρτοι, ὑπέθ'
 οἱ δοκῶντες εὐγενεῖς εἶναι, τοιαῦτα λέγουσιν, οἷα ἂν καὶ τῶν

τοιοῦτο αἰσχύνῃ ἐμποιοῦν εἰρημέναι. Ἐὖ δ' ὁ μέγας καὶ γὰρ ἡμῖν ἐπιστάς· δεῦρο λέγε ἐξ ὑπαρχῆς, ἃ συνείρων ἔλεγε ἄρτι κομφῶς· τε ἄμικ καὶ σοβαρῶς, ἵν' εἰδῶμεν καὶ ἡμεῖς, εἴ τι τούτων ἔχοιτο ἀληθείας ἡστινασοῦν· πῶς οὖν οὐκ ὠκνησας εἰπεῖν, ὡς λαβὼν αὐτὸς τοῦτον, ἤγαγες δεῦρο τοῖς Ἕλλησι σύμμαχον, ἥνίκ' αὐτὸς αἶε ἀπ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸ ξυνώμοτον ἦκεν, στρατιὰν πολλὴν ἄγων; πῶς δ' ἂν καὶ εἴης αὐτοῦ, ἢ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ στρατηγός; καθάπερ γὰρ αὐτὸς Σπάρτης ἀνάσσειν ἔβλεπε· σὺ τῶ καὶ οὗτος βασιλεὺς εἶσθ', ὧν ἦκεν ἄγων ἔως ἰσθμῶν ἀρχῆς οὐκ ἂν προῦχος τούτου οὐδέν, ὑπαρχος ὧν τούτων μόνων, εὐς ἦκες ἄγων ἐκ Σπάρτης· οὐμὴν δὲ καὶ στρατηγός, ὥστ' Αἰάντος ἄρχειν.

Ὁ δὲ πρὸς δεινούς· τὰ σεμνὰ ταῦτα λέγε, εἰ σου ἀκούσουσιν· ἐγὼ δὲ πᾶν ἕτερος, στρατηγός τις σεμνυνόμενος εἶναι, μὴ θέλη, παραδώσω τὸν θεὸν τῆ γῆ ὡς νομίζεται, τῶν σῶν κτελέων φροντίζων οὐδέν, ἢ ὅσον τῶν μορμολυκείων· οὐ γὰρ τῆς τῆς ἑταῆς γυναικὸς οὗτος ἐποίησατο τὴν στρατείαν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοῖς ἄλλοις συνώμοσεν· ὅσον δέ σου ἔνεκα οὐδ' ἂν καταδέχτο ἐκείνος τοσοῦτον διαβαλεῖν πέλαγος. Πρὸς ταῦτα οὐκ ἐβουλεύσιν καλῶς· καὶ εἰ βούλοιο, πλείους λαβίων ἔλθε κωλύσων ἡμᾶς τῆς ταρῆς· τοσοῦτον γὰρ φροντίζω τῶν σῶν κτελέων, ὅσον καὶ τοῦ μηκέτι ὄντος.

Ἠγημέωνων ἰλιθίων, πρὸς ταῦτα.

Πολλὰ καὶ δεινὰ ταυτάγέ σε ἀκούομεν ἡμῶν κατεπειν, καὶ ταυθ' ὑπὸ αἰγμαλώτιδος γαννηθείς· εἰ γὰρ γνήσιος ἦς υἱὸς Τελαμόντος, ἢ ποῦ γε ἤραξας ἂν τὸν οὐρανὸν μὲν τῆ κορυφῆς τῆς δὲ γῆς μόλις ἐπ' ἀρχῶν τῶν ἄκτιλλων ἔψω· εἰ

γὰρ νῦν μηδὲν ὦν, ὑπὲρ τοῦ μηκέτι ὄντος ἀντίστασις, ῥη-
 τὴ καὶ ἀρήρητα ἡμῶν κατειπῶν, καὶ στρατηγούς ἡμᾶς μὴθ'
 Ἑλλήνων, μήτε σεαυτοῦ εἶναι λέγων, τί ἂν ἐποίεις, εἰ ἀλη-
 θῶς ἀγαθὸς ἦς ἀνὴρ; φησὶ γὰρ, ὡς Αἴας αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ
 τοσοῦτον πέλαιος ἀνεδέξατο περαιοῦσθαι, ἀλλ' οὐχ ἡμῶν
 ὀπακούων· ταῦτα δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰ λέγοι-
 το, τάχ' ἂν τις ἀνάσχοιτο τὴν ἀκρόασιν· νῦν δ' ὑπὸ δούλου
 κακῶς τις ἀκούων, πῶς ἂν παρέλθοι τὸ τελεμώμενον σωτηρῆ;
 ὑπὲρ γὰρ τίνος τοσαῦτα πεκαρῆρσάσαι, ποῦ βάντος, καὶ ποῦ
 στάντος, οὐ αὐχὶ καγῶ; μόνος ἄρ' οὗτος ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς
 ἐν τοῖς Ἑλλήσι· καὶ ἐκ' αὐτῷ μόνῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐγένε-
 ντο πράγματα· ἡμεῖς δὲ μάτην τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων ἀ-
 γῶνα τεθήκαμεν, εἰ Τεύκρος ἡμᾶς κακῶς λέγει· τὰ δὲ περὰ
 τῶν δικαστῶν ψευδισθέντα σοὶ μόνῳ καὶ τούτῳ οὐκ ἀρεστά·
 διὸ οὐδ' ἠττημένοι εἶκειν ἐθέλετε· ἀλλ' ἢ κακῶς ἡμᾶς ἀέρε-
 τε, ἢ σὺν δούλῳ ἀποκτεῖναι παραφιλᾷτε, κακῶς εἰδόντας,
 ὡς τὰ ψάφῳ δικαστῶν ἀπαξ δοκιμασθέντα οὐκ ἂν εἶη μετα-
 βαλεῖν· εἰ γὰρ τοὺς μὲν νικῶντας ἀποθοῖμεν, τοῖς δ' ἠττη-
 θεῖσι φέροντες δοῖμεν τὰ ἀριστεῖα, τί ὄφελος ἡμῖν τοῦ νό-
 μους κειμένους εἶναι; διὸ εἴργειν τὰ δε καλῶν· εἰκότως δὲ
 καὶ οἱ δικασταὶ τὰ δίκαια ἐψηφίσαντο· οὐ γὰρ οἱ μεγάλων
 τυχόντες σωμάτων, τὸ ἀσφαλὲς τοῖς στρατοπέδοις παρέχου-
 σιν, ἀλλὰ τῶν ὀρθῶς φρονούντων τὸ κράτος ἐστὶν κεί· ὀρθῶ-
 μεν γὰρ καὶ βοῦν, καὶ μείζον τούτου ἔχοντα σῶμα, ὑπὸ
 μικρᾷ τῇ μάστιγι τῷ φρονούντι ὑπάκοντα· ὅπερ πάθοις ἂν
 καὶ αὐτὸς, εἰ μὴ μεταμάθοις τὸ φρόνημα καὶ τὸν τύπον, ὑ-
 πὲρ τοῦ μηκέτι ὄντος τοῖς σεαυτοῦ κρείττοσιν ἀντιδίκων.

Οὐκὼν ἐκεῖνο ὕστατον πάντων βούλομαι εἶπ' εἰπεῖν· ἢ σε-
 φράνει, ἀπεχόμενος τούτου, ἢ μαθὼν, ὅς τις εἶ, ἕτερόν τι-
 να τῶν ἐλευθέρων ἀγε δούρα, φρονεῖν ἀντὶ σοῦ, ὅτι βού-

λαι' σου γάρ, δούλου γε ὄντος, οὐκέτ' ἀνέξομαι λέγοντος· τοῦ
γάρ ἐκ βαρβαροῦ γλώσσης ὀρμώμενου οὐκ ἔπαίτω.

Τεῦχος πρὸς ταῦτα.

Οὐδὲν ἄρα στάσιμον παρ' ἀνθρώποις καλὸν, κρατοῦντος
πανταχοῦ τοῦ συμφέροντος· καὶ μάλιστα πάντων ἡ χάρις·
ἢ τέρπει μὲν, παρούσα· παρελθούσα δὲ ταχέως μαρκίνεται·
ὄρας γάρ, ὦ ἄριστ' Αἴας, εἴτις αἰσθήσεις νῦν παρά σοι τῶν
ὑπὸ τούτων πρὸς ἡμᾶς γενομένων; ὄρας τὸν ἄνδρα τὸν δε
οὐδειμίαν, ὧν παρὰ σοῦ εἰ πέπονθε πολλῶν, ὦ θεοί! καὶ με-
γάλων, μνείαν ποιούμενον, καί τοι ὑπὲρ αὐτοῦ πολλακίς
προεκινδύνευσας; οἴχεται πάντα φροῦδα ἰκρυέντα τῆς μντήρης.

Ἀλλὰ δεῦρ' αὐτὸς ὁ πολλὰ κήνόνητα βήματα συμφορήσας,
δεῦρο σκεψόμεθα ἀμφοτέροι, ὅπως ταῦτ' ἔχει ταῖς ἀληθείαις·
καὶ πρῶτον ὁδ' οἱ πολέμιοι πολλῇ χειρτάμενοι τῇ ἐφόδῳ,
προήλθον ἕς τ' ἐπὶ τὸ στρατόπεδον αὐτὸ, ὑμῶν δὲ οἱ μὲν εἰς
τάς ναῦς, οἱ δὲ κατεφύγετε ἕς τὸ ἔρυμα, τὶς ἐκείνοις ἐπι-
φικνεῖς, ἀνέστειλε τὴν ὄρμην, ἐκείνους μὲν τρέψας εἰς φυ-
γὴν, ἡμᾶς δὲ τοῦ κινδύνου προφικνῶς ἀπαλλάξας; οὐχ οὐ-
τος; καὶ ταῦτα τῶν νεῶν ἀπασῶν εἰς κίνδυνον ἐλθουσῶν
τοῦ γενέσθαι πυρὸς παρανάλωμα; Ἐπειτ' αὖθις, ἠνίκα ἔκτωρ
προῦκαλεῖτο Ἀχαιῶν τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν, τὶς τὸν
ἀγῶνα τοῦτον ἐκὼν ὑποστῆναι μᾶλλον ἐτόλμησεν; Αἴας ὁδὶ,
οὐ βῶλον εἰς ὑδρίαν τὸν κλῆρον καθείς, ἀλλ' οἷος πρῶτος
ἔμελλε τῆς κινήσεως ἐκπηδῆσαι, οὗτος δὲ, ὃν νῦν ὄρας ἔσθ' ἔ-
χοντα, ταῦτ' ἐπραξε πάντα, καὶ σὺν αὐτῷ, ἐγὼ ὁδ' αὐτὸς,
ὃν σὺ ὑβρίζων, ἐκ βαρβαροῦ φησὶ δούλον γενέσθαι· Πήκεις!
πῶ ποτε βλέπων, τοιαῦτα ληραῖς; καὶ τί σκοπῶν, ταῦτα